

Brońkański Hieronim

Data urodzenia: 1842

ksiądz katolicki, proboszcz w Dąbrówce Nowej, działacz społeczny, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1899–1907.

Urodził się w rodzinie żołnierza, uczestnika powstania listopadowego Józefa Cichockiego-Brońkańskiego. Świecenia kapłańskie przyjął w 1869 r. Był prezesem Stowarzyszenia Czeladniczego w Gostyniu w l. 1869–1872. Interesował się problemami robotników, szczególnie młodych czeladników i majstrów. Wyraz temu dał w pracy „Stowarzyszenia katolickiej Czeladzi rzemieślniczej ks. Kolpinga”. Głównymi problemami młodych robotników były jego zdaniem zły przykład idący ze strony czeladników, pijaństwo i bieda wynikająca z dużej liczby dzieci. Prowadziło to w konsekwencji do odejścia od Kościoła. W 1892 r. Towarzystwo Młodych Przemysłowców w Poznaniu na łamach czasopisma „Orędownik” zarzuciło mu, że w pracach poświęconych stowarzyszeniom robotniczym zbyt przesadnie opisał niebezpieczeństwa moralne czyhające na młodych robotników. W 1893 r. został kandydatem na posła do parlamentu Rzeszy Niemieckiej w Polskim Komitecie Wyborczym na powiat bydgoski. W l. 1890–1907 był proboszczem parafii Dąbrówka Nowa. Z innymi wielkopolskimi i pomorskimi duszpasterzami w 1905 r. był pomysłodawcą projektu upamiętnienia zmarłego księdza Jana Łukowskiego (oficjała archidiecezji gnieźnieńskiej) marmurowym pomnikiem w kościele św. Michała w Gnieźnie. Zmarł w 1907 r. we Wrocławiu.

Literatura:

1. *Stowarzyszenia katolickiej Czeladzi rzemieślniczej ks. Kolpinga*, oprac. H. Brońkański, Poznań 1892, ss. 58.

Piotr Świerkowski